

אותה בחלומו, זו האסדרה שמננה נוצאים הניצות, מתחפט ומתקבב.

ואחד עליה ויורד, ומתחזק בצד מזרח, בסוד האות ט' והאות יוד'. מתחפט משני צדדים, ומתגלגל בארכעה, שניים למעלה, כמו הרישה של אביהם. ריש שנים משנה צדדים, מצד דרום וצפון, מתישב בכלם. והוא המרכיבה העליונה, בארכעה אדרים. אופן אחד בארץ אצל תמיות - זהה המרכיבה העליונה,

הכלולה בארכעה צדדים.

המרכבה העליונה, שהיא הסוד של ארבעה צדדים, פושטת אור משלהם צדדים. אחד שלו, שהתחברו בו ירשת האב והאם, שיhiro שנים ומתחברים לאחד, ושנים משנה צדדים.

מחפטת אור המזרח, המרכיבה הפחותונה זו מגלה פן אחד לאחיו האור, ומתקבלת אותו, ומארה ממנה. וכשמאיר אותו הפן מתוךו האור, אז אותו הפן נקרא אדרני. והוא שולט ורבון בשלתו של אור גדול. והוא הפן, כיון שמקובל אותו האור, נעשה לו (ביחלו) היכל, ווגנו אותו בתוכו, ובשבילו נעשה ארון רבון ושליט.

מחפטת זהה הדרום, המרכיבה הפחותונה זו מגלה פן אחד לאחיו האור, ומתקבלת אותו, ומארה ממנה. וכשהוא הפן מאיר מהאור ההוא, אז אותו הפן נקרא אל, והוא שולט להטיב לעולם ברוחמים, ולחת מזונות לכל אחד ואחד בראשי.

מחפטת זהה הצפון, המרכיבה הפחותונה זו מגלה פן אחד לאחיו האור, ומתקבלת אותו, ומארה ממנה. וכשהוא הפן מאיר ממנה, אז אותו הפן נקרא

נצחיות וזהרא, דנהייר ונציז. זכאה אליו מאן דחמי לה בחלום, דא אסדרה דמינה נצין נצין, פשיט ו.bnesh.

ויחד סליק ונחית, ועתפק בסטר מזרח, ברזא דאת ט' ואת יוד'. אטפשית מתרין סטרין, ומתגלגל בארכע, תריין לעילא, בירוטא דאבא ואמא. ואית תריין מתרין סייטין, מסטר דרום וצפון, מתישב בא בכילהו. ואיהו רתיכא עילאה, בארכע סטרין. (יחזקאל א ט) אופן אחד הארץ אצל החיות, דא

אייהו רתיכא תפאה, קלילא בארכע סטרין. רתיכא עילאה, דאייהו רזא בארכע סטרין, פשיט נהירו מטלת סטרין, חד דיליה דאתחברו ביה ירותא דאבא ואמא, דהו תריין, ומתחברן למך. ותרין מתרין סטרין.

פשיט נהירו דמזרח, האי רתיכא תפאה גליון חד, לגבי דההוא נהירו, ומקבלא ליה, ואותהיר מגניה. ובכד אתהיר ההוא פן מההוא נהירו, בדין ההוא פן איקרי אדרני. ואיהו שליט ורבון בשלטנו דנהירו רב. וזהו פן בינו דמקבל ההוא נהירו, אתעבד ליה (בתקלה) היכלא, וגניז ליה בגליה, ובגניה אתעבד אדון רבון ושליט.

פשיט זהרו דדרום, האי רתיכא תפאה גלי פן חד לגבי דההוא נהירו, ומקבלא ליה ואותהיר מגניה. ובכד אתהיר ההוא פן מההוא נהירו, בדין ההייא פן איקרי אל. ואיהו שליט לאוטבא לעלמא ברוחמי. ולמייב מזונא לבל חד ומד בדקאי יאות.

פשיט נהירו דצפון, האי רתיכא תפאה גלי פן חד לגבי דההוא נהירו, ומקבלא ליה, ואנהיר מגניה. ובכד ההוא פן אתהיר מגניה, בדין ההוא פן איקרי אלהים. ואיהו